

UOHSX004UPE7

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S624/2012/VZ-16165/2013/521/JHn

Brno 26. srpna 2013

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 26. 11. 2012 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem – Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8, při zadávání veřejné zakázky „Registr územní identifikace, adres a nemovitostí – implementace řešení“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 8. 9. 2009 pod ev. č. 60028979, ve znění oprav uveřejněných dne 11. 9. 2009, a dne 9. 9. 2009 v Úředním věstníku Evropské unie pod evidenčním číslem 2009/S 47-068391, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 12. 9. 2009,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8 – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 44 odst. 3 písm. f) citovaného zákona, v návaznosti na § 78 odst. 4 citovaného zákona a v návaznosti na § 6 citovaného zákona, neboť v zadávací dokumentaci

stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ v rozporu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

II.

Zadavatel – Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8 – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 147 odst. 8 citovaného zákona, když úpravu v uveřejněném vyhlášení, spočívající ve změně požadavku na osvědčení uchazeče pro stupeň utajení z Důvěrné na Vyhrazené, jako podmínku přístupu k utajovaným informacím podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, neuveřejnil podle § 147 odst. 1 až 3 citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

III.

Ve věci pochybnosti, zda zadavatel – Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8 – při zadávání citované veřejné zakázky postupoval v souladu s ustanovením § 40 odst. 6 citovaného zákona, když po provedení úpravy v uveřejněném vyhlášení přiměřeně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, **se správní řízení podle ustanovení § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastavuje.**

IV.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí se zadavateli – Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8 – **ukládá** podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 300 000 Kč (tři sta tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. Průběh zadávacího řízení

1. Zadavatel – Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8 (dále jen „zadavatel“) uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) v informačním systému o veřejných zakázkách dne 8.9.2009 pod ev. č. 60028979 ve znění oprav uveřejněných dne 11.9.2009, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9.9.2009 pod ev. č. 2009/S 47-068391, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 12.9.2009,

oznámení otevřeného řízení za účelem zadání nadlimitní veřejné zakázky „Registr územní identifikace, adres a nemovitostí – implementace řešení“ (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Ve věci výše uvedené veřejné zakázky obdržel Úřad podnět, jehož obsahem byla žádost o přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, a proto si Úřad od zadavatele vyžádal vyjádření a dokumentaci o předmětné veřejné zakázce.
3. Předmětem plnění veřejné zakázky je podle oznámení o zakázce „*vytvoření základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí, zřízení agendového informačního systému územní identifikace a úprava informačního systému katastru nemovitostí, včetně naplnění daty, verifikace dat, pilotního ověření a nasazení do ostrého provozu v souladu se zákony č. 111/2009 Sb. a č. 227/2009 Sb. a dalších souvisejících dokumentů*“. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem stanovena na 347 500 000 Kč bez DPH.
4. Po přezkoumání obsahu dokumentace o veřejné zakázce, získal Úřad pochybnosti, zda byl způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „*Technická úroveň nabízeného řešení*“ stanoven v souladu s ust. § 44 odst. 3 písm. f) zákona, v návaznosti na § 78 odst. 4 zákona a v návaznosti na § 6 zákona a pochybnosti, zda zadavatel postupoval v souladu s ust. § 40 odst. 6 zákona ve spojení s ust. § 147 odst. 8 zákona, když v uveřejněném vyhlášení provedl úpravu a neprodloužil lhůtu pro podání nabídek a současně provedené úpravy neuveřejnil v uveřejněném vyhlášení. Z těchto důvodů zahájil Úřad správní řízení z moci úřední.

II. Řízení před Úřadem

5. Účastníkem správního řízení podle § 116 zákona je zadavatel.
6. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli dopisem č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-20421/2012/521/JHn ze dne 23. 11. 2012. Úřad dále zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-20666/2012/521/JHn z téhož dne stanovil lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, či činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

III. Stanovisko zadavatele

7. Zadavatel vyjádřil v řízení své stanovisko dne 12. 12. 2012. Zadavatel má za to, že pro posouzení jeho postupu je klíčová skutečnost, že veřejnou zakázku je schopen realizovat jen velmi omezený počet dodavatelů, kteří disponují odborným i materiálním potenciálem potřebným pro realizaci veřejné zakázky. Podle zadavatele není okruh potenciálních dodavatelů určován požadovaným stupněm utajení a snížením požadavku na stupeň utajení nedošlo k rozšíření okruhu potenciálních dodavatelů.
8. Zadavatel je toho názoru, že neprodloužením lhůty pro podání nabídek nedošlo k porušení § 40 odst. 6 zákona, neboť povaha úpravy zadávacích podmínek nevyžadovala ani minimální prodloužení lhůty pro podání nabídek. Podle zadavatele může veřejnou zakázku realizovat jen omezený počet speciálně kvalifikovaných dodavatelů, kteří jsou zpravidla držiteli osvědčení minimálně pro stupeň utajení „Důvěrné“, proto by pro ně bylo nepodstatné, zda by při změně kvalifikačního požadavku došlo i k prodloužení lhůty pro podání nabídek. Zadavatel uvádí, že i po úpravě zadávacích podmínek byla zachována celá lhůta pro podání nabídek, kterou zákon vyžaduje pro otevřené zadávací řízení, tj. 24 dnů po aplikaci ust. § 40

odst. 1, § 40 odst. 2 písm. a) a § 40 odst. 3 zákona. Zadavatel v této souvislosti konstatuje, že mohl zkrátit lhůtu na 36 dnů, neboť uveřejnil předběžné oznámení podle ust. § 86 zákona, následně mohl zkrátit lhůtu o 7 dní, když odeslal oznámení zadávacího řízení elektronickými prostředky a s ohledem na to, že umožnil neomezený a přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci již ode dne uveřejnění oznámení otevřeného řízení, mohl zkrátit lhůtu o dalších 5 dnů. Lhůta pro podání nabídek proto mohla být stanovena na 24 dnů, přičemž ke změně zadávacích podmínek došlo dne 24. 9. 2009 a lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 19. 10. 2009, tedy dodavatelé měli po změně zadávacích podmínek lhůtu 25 dnů. Co se týče způsobu uveřejnění změny zadávacích podmínek, zadavatel připouští, že nepostupoval v souladu s ust. § 147 odst. 8 zákona, ale postup zadavatele podstatně neovlivnil, ani nemohl ovlivnit, výběr nevhodnější nabídky.

9. Pro určení, zda došlo nebo mohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nevhodnější nabídky, je podle zadavatele nezbytné zkoumat konkrétní okolnosti. Postup zadavatele podle jeho názoru nemohl mít vliv na výběr nevhodnější nabídky, neboť se jedná o veřejnou zakázku specifickou, která má komplexní předmět plnění, který může být realizován jen omezeným okruhem dodavatelů, pro které nebylo překážkou splnění kvalifikačního požadavku na stupeň „Důvěrné“. Provedená změna nemohla podle zadavatele vést k rozšíření okruhu dodavatelů (ani o zahraniční). V případě šetřené veřejné zakázky je zadavatel přesvědčen, že změnou jedné zadávací podmínky nemohlo dojít ke změně okruhu dodavatelů, neboť veřejná zakázka je velmi specifická. Skutečnost, že nemohl být výběr nevhodnější nabídky podstatně ovlivněn, lze podle zadavatele dovodit také z porovnání okruhu zájemců o veřejnou zakázku s okruhem zájemců o zakázky na další základní registry. Zadavatel uvádí, že si dokumentaci o veřejné zakázce vyžádalo nebo stáhlo z profilu zadavatele 35 společností, přičemž všechny byly o změně zadávací podmínky informovány. S ohledem na veřejné zakázky týkající se ostatních registrů zadavatel uvádí, že celkový počet uchazečů byl v předmětné veřejné zakázce nadprůměrný i přesto, že zakázky na ostatní registry byly vyhledávány s požadavkem na osvědčení uchazeče pro stupeň utajení „Vyhrazené“.
10. Podle zadavatele si dodavatelé opatřují zadávací dokumentaci k veřejné zakázce i v těch případech, kdy nesplňují kvalifikační požadavky. Důvodem je podle názoru zadavatele ust. § 51 odst. 4 zákona, které umožňuje splnění kvalifikace v chybějícím rozsahu prokázat prostřednictvím subdodavatele, a rovněž ust. § 51 odst. 5 zákona, které umožňuje podání společné nabídky. Skutečnost, že dodavatel není schopen prokázat splnění určité části kvalifikace, automaticky neznamená, že by nemohl k veřejné zakázce podat nabídku. Zadavatel s odkazem na databáze „Seznamu platných potvrzení/osvědčení podnikatele“ a „Seznamu neplatných potvrzení/osvědčení podnikatele (ztráty, zničení, zrušení platnosti, uplynutí doby platnosti)“ vedené Národním bezpečnostním úřadem konstatuje, že potenciální uchazeči nejsou primárně ovlivněni tím, zda splňují kvalifikační předpoklady stanovené zadavatelem v oznámení o zakázce, neboť se rozhodují, zda nabídku podají, až po prostudování zadávací dokumentace. Zadavatel opakuje, že je přesvědčen, že s ohledem na vysoký počet společností, které měly zadávací podmínky k dispozici a s ohledem na specifický předmět veřejné zakázky, nemohlo v důsledku změny zadávacích podmínek dojít k rozšíření okruhu potenciálních dodavatelů. Zadavatel je toho názoru, že by i v případě zveřejnění změn zadávacích podmínek v Informačním systému o veřejných zakázkách, nedošlo k podání

nabídek více uchazeči, a proto nedošlo k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.

11. K vymezení dílčích hodnotících kritérií zadavatel uvádí, že popis způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Technická úroveň nabízeného řešení“ byl stanoven dostatečně podrobně a v souladu s § 44 odst. 3 písm. f) zákona, v návaznosti na § 78 odst. 4 zákona a v návaznosti na § 6 zákona. Podle zadavatele popis způsobu hodnocení uvedený v oznámení o zahájení správního řízení nezohledňuje, že zadavatel v bodě 14.2 odkazuje na kapitolu 11.4 Požadavky zadavatele na obsahovou část nabídky. Zadavatel tvrdí, že při množství požadavků z oblasti popisu přístupu k řešení, nemohl být popis způsobu hodnocení popsán detailněji, aniž by byl zachován princip nediskriminace a neupřednostnění řešení podle představ zadavatele. Zadavatel požadoval nabídnout vhodná řešení, nikoliv aby je předdefinoval a omezil tak účast případných uchazečů. Zadavatel uvádí, že neobdržel žádný požadavek na dodatečné informace, který by žádal upřesnění způsobu hodnocení.
12. Zadavatel konstatuje, že při přípravě zadávací dokumentace postupoval jednotně s přípravou zadávacích dokumentací na implementátory dalších registrů, přestože si je vědom odpovědnosti za soulad zadávacích podmínek se zákonem. Uvádí, že Úřad v minulosti rozhodoval o postupu zadavatele ve veřejné zakázce na implementátora registru práv a povinností a registru obyvatel. Úřad v těchto řízeních dospěl k závěru, že zadavatel pochybil ve fázi posouzení a hodnocení nabídek uchazečů, ale nezrušil úkony zadavatele, které posouzení a hodnocení nabídek předcházely. Zadavatel uvádí, že Úřad je povinen se při přezkumu zabývat všemi námitkami návrhu a vyjádřeními, jakož i všemi skutečnostmi, které vyšly v průběhu řízení najevo, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud Úřad zrušil v těchto řízeních až posouzení a hodnocení nabídek včetně následujících úkonů zadavatele a nepřistoupil ke zrušení předchozích úkonů či zrušení celého zadávacího řízení, pak je podle zadavatele zřejmé, že předchozí úkony považoval za zákonné včetně popisu způsobu hodnocení uvedeného v zadávacích podmínkách. Zadavatel je přesvědčen, že popis způsobu hodnocení jednoznačně v řízeních vyšel najevo, neboť Úřad jej v rozhodnutích cituje, a pokud by jej považoval za nesouladný se zákonem, musel by uložit jiné nápravné opatření, než které uložil. Popis způsobu hodnocení v těchto veřejných zakázkách byl podle názoru zadavatele na stejné úrovni jako v případě šetřené veřejné zakázky.
13. Zadavatel shrnuje, že neprodloužením lhůty pro podání nabídek nedošlo k porušení § 40 odst. 6 zákona, neboť povaha změny nevyžadovala prodloužení této lhůty. Zadavatel je přesvědčen, že i když neuveřejnil změnu požadavku na doložení technické kvalifikace v oznámení o zakázce, nemělo a nemohlo mít toto pochybení žádný vliv na okruh uchazečů o veřejnou zakázku, a nemohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Pokud jde o popis způsobu hodnotícího kritéria „Technická úroveň nabízeného řešení“, zadavatel trvá na tom, že byl stanoven v souladu se zákonem.
14. Zadavatel navrhuje, aby Úřad správní řízení zastavil, neboť ze strany zadavatele nedošlo ke spáchání správního deliktu.

IV. Závěry Úřadu

15. Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření zadavatele, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání šetřené veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

16. Podle ust. § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
17. Podle ust. § 44 odst. 3 písm. f) zákona musí zadávací dokumentace obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií.
18. Podle ust. § 78 odst. 4 zákona rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky a mohou jimi být vedle nabídkové ceny zejména kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozáruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení.
19. Je-li základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky, musí zadavatel v souladu s ust. § 78 odst. 5 zákona jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím stanovit váhu, kterou vyjádří v procentech. Stanovená váha může být u jednotlivých dílčích hodnotících kritérií shodná.
20. Podle § 78 odst. 6 zákona uvede zadavatel dílčí hodnotící kritéria a jejich váhu v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení nebo v zadávací dokumentaci, popřípadě ve výzvě k podání nabídky v užším řízení či v jednacím řízení s uveřejněním nebo ve výzvě k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění, popřípadě ve výzvě k potvrzení zájmu o účast nebo v dokumentaci soutěžního dialogu.
21. Zadavatel v bodu 14.1 zadávací dokumentace stanovil dílčí hodnotící kritéria a jejich váhy v % takto:

<i>„1. Celková nabídková cena</i>	<i>25 %</i>
<i>Z toho pro oblast:</i>	<i>Procento rozložení váhy jednotlivých hodnocených oblastí v rámci tohoto dílčího kritéria:</i>
<i>a) Nabídková cena dle předmětu plnění (10.1)</i>	<i>80 %</i>
<i>b) Cena za převzetí záruky za změny v architektuře (10.2)</i>	<i>20 %</i>
<i>2. Rozsah změnového řízení poskytnutého uchazečem v rámci celkové nabídkové ceny</i>	<i>5 %</i>
<i>3. Výhodnost délky a podmínek záručního servisu RUIAN</i>	<i>5 %</i>
<i>4. Technická úroveň nabízeného řešení</i>	<i>60 %</i>

<i>Z toho pro oblast:</i>	<i>Procento rozložení váhy jednotlivých hodnocených oblastí v rámci tohoto díličního kritéria:</i>
<i>a) Hloubka detailu rozpracování nabídky</i>	<i>35 %</i>
<i>b) Způsob zakomponování řešení Registru územní identifikace, adres a nemovitostí v celém řešení systému ZR</i>	<i>25 %</i>
<i>c) Způsob pořízení a migrace dat do Registru územní identifikace, adres a nemovitostí</i>	<i>25 %</i>
<i>d) Způsob řešení zřízení, respektive úprav agendových informačních systémů (ISÚI a ISKN)</i>	<i>15 %</i>

*5. Součet výše slev z ceny za každý den prodlení s plněním
při uvedení RUIAN do pilotního a ostrého provozu* *5 %*

22. K hodnotícímu kritériu č. 4 zadavatel v bodu 14.2 zadávací dokumentace stanovil: „U tohoto díličního hodnotícího kritéria bude hodnocena technická úroveň nabízeného řešení (viz kapitoly 5.2 a 11.4, ale i další části ZD) a to zejména z hlediska úrovně pochopení problematiky, kvality, komplexnosti, hloubky a detailnosti rozpracování nabízeného řešení. Hodnocení bude probíhat samostatně pro „oblasti“ uvedené u tohoto kritéria – viz řádek 4 tabulky v bodu 14.1 ZD.“
23. V kapitole 11.4 zadávací dokumentace pak zadavatel stanovil, že: „...požaduje, aby uchazeč zpracoval popis přístupu k plnění předmětu veřejné zakázky z jeho strany v následující struktuře, která umožní předložené nabídky transparentně vyhodnotit v díličím ukazateli „Technická úroveň nabízeného řešení“ specifikovaném v kapitole 14.1 této zadávací dokumentace“.
24. Úřad k vymezení hodnotících kritérií uvádí, že způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií musí zadávací dokumentace obsahovat obligatorně (viz § 44 odst. 3 písm. f) zákona), přičemž zadávací dokumentace je stěžejním pramenem pro zpracování nabídek uchazečů. Lze tedy konstatovat, že se jedná o jeden z klíčových prvků zadávacího řízení, neboť na základě stanovených hodnotících kritérií, probíhá samotný proces hodnocení nabídek, jehož výsledkem je výběr nejvhodnější nabídky. Z toho důvodu je nutno na určení hodnotících kritérií klást značný důraz. Jestliže se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek podle ekonomické výhodnosti nabídky, jak tomu je v šetřeném případě, měl by především dbát na vymezení díličích hodnotících kritérií (a potažmo jejich díličích subkritérií) a způsobu hodnocení nabídek podle těchto kritérií tak, aby hodnotící kritéria byla přehledná a umožňovala jednoznačné hodnocení nabídek. Zadavatel je tedy povinen stanovit díličí kritéria hodnocení (příp. jejich díličí subkritéria) a vymežit způsob hodnocení podle stanovených díličích kritérií, v souladu se zásadou transparentnosti tak, aby uchazeči, kteří se rozhodnou pro účast v soutěži o veřejnou zakázku, byli reálně schopni předložit nabídky, které nejlépe splní představy zadavatele. Rovněž je třeba zdůraznit, že prostřednictvím hodnotících kritérií musí mít potenciální uchazeči možnost, předem si vytvořit jasnou představu o tom, jak budou jejich nabídky hodnoceny, co bude zadavatelem považováno za vhodnější a co bude pro uchazeče o veřejnou zakázku výhodnější z hlediska získání vyššího počtu bodů v rámci hodnocení nabídek.

25. Zadavatel v šetřeném případě stanovil jako jedno z dílčích hodnotících kritérií kritérium „*Technická úroveň nabízeného řešení*“, kterému přiřadil z hlediska celkového hodnocení rozhodující váhu 60 %. Z dokumentace o veřejné zakázce však není patrné, jakým způsobem bude zadavatel v tomto dílčím hodnotícím kritériu nabídky hodnotit, neboť uvádí pouze obecné charakteristiky typu „*úroveň pochopení problematiky, kvalita, komplexnost, hloubka a detailnost*“. Pod těmito pojmy si může každý z uchazečů představit něco jiného a nelze proto hovořit o transparentním stanovení způsobu hodnocení nabídek. K požadavku na transparentnost a jednoznačnost zadávací dokumentace se vyslovil Nejvyššího správní soud v rozsudku ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2 Afs 86/2008 – 222, kde mj. konstatoval, že *....zadávací dokumentace musí být transparentní, dostatečně konkrétní a srozumitelná tak, aby na jejím základě mohla proběhnout všestranně korektní veřejná soutěž, v jejímž rámci bude vybrána vskutku ta nejlepší nabídka*. Na jiném místě citovaného rozsudku je dále uvedeno, že *„zadávací dokumentace musí být jednoznačná, jelikož musí být zcela patrné, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“*. Úřad doplňuje, že každý uchazeč musí mít možnost učinit si dostatečně jasnou představu o tom, jakým způsobem bude zadavatel podle dílčího hodnotícího kritéria nabídky hodnotit. Úřad s ohledem na výše uvedené konstatuje, že v případě dílčího hodnotícího kritéria „*Technická úroveň nabízeného řešení*“, není jednoznačné, jakým způsobem budou nabídky uchazečů hodnoceny a v kontextu toho lze tvrdit, že předložené nabídky nemohou být porovnatelné, neboť uchazeči nemohou mít jasnou představu o způsobu hodnocení a preferencích zadavatele. Uvedené dílčí hodnotící kritérium dostatečným způsobem nevynezuje otázky, jak spolu mají předložené nabídky „soutěžit“.
26. Na skutečnosti, že způsob hodnocení nabídek je stanoven netransparentním způsobem, nic nemění ani to, že zadavatel v bodu 14.2 zadávací dokumentace odkazuje mj. na bod 11.4 zadávací dokumentace, který popisuje požadavky zadavatele na obsahovou část nabídky. Zadavatel tedy v bodu 11.4 zadávací dokumentace vymezuje strukturu, jakou mají mít nabídky, a to za tím účelem, aby je mohl vzájemně porovnávat z hlediska jejich obsahu. V tomto bodu zadávací dokumentace, jakož i nikde jinde, však není popsáno hodnocení nabídek podle dílčích hodnotících kritérií. Zadavatel zde pouze vymezuje své požadavky, které mají nabídky obsahovat a v závislosti na tom bude moci jen konstatovat, zda daná nabídka jeho požadavek splňuje či nikoli. Zadavateli nic nebránilo v tom, aby uvedl, zda bude hodnotit výhodněji např. širší spektrum služeb, vyšší počet funkcí systému, lepší zabezpečení, použití modernějších technologií, zajištění lepšího způsobu a organizace školení, efektivnější způsob propojování jednotlivých registrů apod. Ani uchazeči o veřejnou zakázku ani Úřad si nemohou dovozovat, jakým způsobem bude zadavatel nabídky hodnotit, neboť jak již bylo uvedeno výše, zadávací dokumentace musí obsahovat jednoznačný způsob hodnocení podle hodnotících kritérií. Tyto charakteristiky, znaky či preference zadavatele, mohl zadavatel popsat v zadávací dokumentaci, bez ohledu na jeho obavy o zachování zásady nediskriminace a neupřednostnění některého řešení.
27. Úřad v této souvislosti doplňuje, že samozřejmě není vyloučeno stanovení dílčích hodnotících kritérií subjektivního charakteru, nicméně k zajištění transparentnosti celého zadávacího řízení je pak nutné v procesu hodnocení nabídek specifikovat takové údaje, z nichž bude vyplývat, proč právě v příslušném kritériu nejúspěšnější nabídka získala daný konkrétní počet bodů a jak se tedy lišila od ostatních nabídek. Jak vyplývá ze zprávy

o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 10. 2009, zadavatel obdržel pouze jednu nabídku, a proto hodnocení nabídek ani s odkazem na ust. § 79 odst. 6 zákona neprovedl.

28. Zadavatel ve stanovisku k zahájení správního řízení argumentuje i skutečností, že postupoval jednotně s přípravou zadávacích dokumentací na implementátory dalších registrů a rovněž skutečností, že Úřad již v minulosti rozhodoval o veřejné zakázce na implementátora registru obyvatel, přičemž v tomto případě zadavatel pochybil ve fázi posouzení a hodnocení nabídek, ale Úřad nezrušil úkony, které posouzení a hodnocení předcházely. K těmto argumentům zadavatele Úřad uvádí, že každé zadávací řízení, jež je předmětem přezkumu ze strany Úřadu, musí být vždy posuzováno samostatně. Nelze argumentovat odkazem na jiné zadávací řízení, byť by se jednalo o zadávací řízení obdobné, neboť každé zadávací řízení vykazuje určitá specifika, která je nutno posoudit ad hoc.
29. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť pokud by zadavatel stanovil způsob hodnocení nabídek transparentním způsobem, mohl obdržet nabídky od více dodavatelů, následně mohl provést řádné hodnocení těchto nabídek a nelze vyloučit, že jiná nabídka mohla obsahovat výhodnější podmínky pro zadavatele. Nelze též vyloučit, že dodavatelé neměli představu o tom, jakým způsobem bude hodnocení nabídek probíhat a rovněž z tohoto důvodu nepřistoupili k podání nabídek. O této skutečnosti může svědčit i fakt, že (jak zadavatel sám uvádí) dokumentaci o veřejné zakázce si vyžádalo nebo stáhlo z profilu zadavatele 35 společností, přesto však byla podána pouze jedna nabídka. Úřad dodává, že i v případě, kdyby podalo nabídku více uchazečů, nelze vyloučit, že při transparentně stanoveném způsobu hodnocení nabídek podle dílčích hodnotících kritérií, by nabídky uchazečů byly zpracovány odlišně od skutečně podaných (resp. v tomto případě jedné podané).
30. Úřad k vymezení dílčích hodnotících kritérií shrnuje, že zadavatel postupoval v rozporu s ust. § 44 odst. 3 písm. f) zákona, v návaznosti na § 78 odst. 4 zákona a v návaznosti na § 6 zákona, neboť v zadávací dokumentaci stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ v rozporu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

31. Podle § 147 odst. 8 zákona může zadavatel při respektování zásad uvedených v § 6 zákona provést úpravy v uveřejněném vyhlášení; v takovém případě je povinen provedené úpravy uveřejnit podle § 147 odst. 1 až 3 zákona a oznámit provedení úpravy do 5 dnů ode dne jejího odeslání k uveřejnění všem známým zájemcům či uchazečům s uvedením důvodu.
32. V oznámení o zakázce bodu III.2.3) Technická způsobilost zadavatel mj. stanovil požadavek na „osvědčení uchazeče pro stupeň utajení *Důvěrné pro seznamování se s informacemi podle zákona č. 412/2005 Sb.*“.
33. V dodatečných informacích č. 1 k zadávacím podmínkám ze dne 24. 9. 2009, týkající se části 7.4 zadávací dokumentace (technické kvalifikační předpoklady) zadavatel uvedl, že mění požadavek na osvědčení uchazeče pro stupeň utajení z *Důvěrné* na *Vyhrazené*, jako podmínku přístupu k utajovaným informacím podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů. Zadavatel

informaci o změně zadávacích podmínek zaslal uchazečům, kteří měli zadávací dokumentaci k dispozici.

34. Z dokumentace o veřejné zakázce ani z informací, které má Úřad k dispozici, nevyplývá, že by zadavatel uveřejnil opravný formulář oznámení o zakázce, který by se týkal technického kvalifikačního předpokladu spočívajícího v požadavku na předložení osvědčení uchazeče pro stupeň utajení. Zadavatel rovněž neprodloužil lhůtu pro podání nabídek v zadávacím řízení.
35. Na základě výše uvedeného je zřejmé, že zadavatel uvedl kvalifikační požadavek, který je svým charakterem přísnější a následně jej prostřednictvím dodatečných informací zmínil. Současně však zadavatel provedenou změnu neuveřejnil podle ust. § 147 odst. 8 zákona, ač tak byl povinen učinit. S ohledem na to, že se jedná o zmírnění požadavku zadavatele a v kontextu toho mohlo dojít k rozšíření okruhu potenciálních dodavatelů, lze konstatovat, že některé uchazeče mohl tento požadavek odradit a proto si vůbec zadávací dokumentaci nevyžádali nebo si ji nestáhli z profilu zadavatele. Pro tyto potenciální uchazeče mohla být změna zadávacích podmínek natolik významná, že by při vědomí jejího provedení, mohli podat nabídku na veřejnou zakázku. Z těchto důvodů Úřad konstatuje, že změna v požadavku na kvalifikaci dodavatelů mohla mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
36. Úřad k povinnosti oznámit změnu v zadávacích podmínkách konstatuje, že zadavatel postupoval v rozporu s ust. § 147 odst. 8 zákona, když úpravu v uveřejněném vyhlášení, spočívající ve změně požadavku na osvědčení uchazeče pro stupeň utajení z Důvěrné na Vyhrazené, jako podmínku přístupu k utajovaným informacím podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, neuveřejnil podle § 147 odst. 1 až 3 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

K výroku III. tohoto rozhodnutí

37. Úřad předmětné správní řízení zahájil sdělením č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-20421/2012/521/JHn ze dne 23. 11. 2012, v němž vyjádřil mj. pochybnost, zda zadavatel postupoval v souladu s ust. § 40 odst. 6 zákona, když provedl úpravu v uveřejněném vyhlášení a současně přiměřeně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek.
38. V návaznosti na pochybnosti o souladu postupu zadavatele s ust. § 147 odst. 8 zákona, se Úřad zabýval také otázkou, zda byl zadavatel povinen přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání nabídek v souvislosti s provedením změny zadávacích podmínek.
39. Ve správním řízení vyšlo najevo, že přestože zadavatel v souvislosti s provedením změny zadávacích podmínek přiměřeně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, byla dodržena zákonná lhůta pro otevřené řízení, která činí minimálně 24 dnů ode dne uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení do stanoveného dne pro podání nabídek. Zadavatel byl oprávněn stanovit lhůtu pro podání nabídek na 36 dnů, neboť uveřejnil předběžné oznámení veřejné zakázky podle ust. § 86 zákona. Zadavatel rovněž mohl tuto lhůtu zkrátit o dalších 7 dní, neboť odeslal oznámení zadávacího řízení elektronickými prostředky a vzhledem k tomu, že umožnil neomezený a přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci již ode dne uveřejnění oznámení otevřeného řízení, mohl zkrátit lhůtu o dalších 5 dnů. Lhůta pro podání nabídek proto mohla činit 24 dnů, přičemž ke změně zadávacích podmínek došlo

dne 24. 9. 2009 a lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 19. 10. 2009. Lhůta pro podání nabídek proto byla i po provedení změny zadávacích podmínek dodržena.

40. S ohledem na to, že po provedení změny zadávacích podmínek byla dodržena zákonná lhůta v délce minimálně 24 dnů pro otevřené řízení (po aplikaci ust. § 40 odst. 1, § 40 odst. 2 písm. a) a § 40 odst. 3 zákona), postupoval zadavatel v souladu s ust. § 40 odst. 6 zákona a nebyl povinen podle povahy provedené úpravy přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání nabídek. Vzhledem k těmto skutečnostem Úřad správní řízení vedené pod sp. zn. S624/2012, jehož předmětem jsou mj. pochybnosti o souladu postupu zadavatele v šetřené veřejné zakázce s ust. § 40 odst. 6 zákona, v této části zastavil, neboť nebylo shledáno pochybení zadavatele při postupu podle tohoto ustanovení tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

V. K uložení sankce

41. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu s uchazečem podle § 82 zákona.
42. V šetřeném případě se zadavatel dopustil správních deliktů uvedených ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí. Ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad uvedl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 44 odst. 3 písm. f) zákona, v návaznosti na § 78 odst. 4 zákona a v návaznosti na § 6 zákona, neboť v zadávací dokumentaci stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ v rozporu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Výrokem II. tohoto rozhodnutí konstatoval Úřad, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 147 odst. 8 zákona, když úpravy v uveřejněném vyhlášení neuveřejnil podle § 147 odst. 1 až 3 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.
43. Jelikož zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, aniž by dodržel postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
44. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
45. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl z podnětu, který obdržel dne 20. 10. 2011. Ke spáchání správního deliktu došlo dne 10. 12. 2009, kdy zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, přičemž správní řízení bylo zahájeno dne 26. 11. 2012. Z uvedených údajů vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla.

46. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti několikrát dovedl Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
47. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
48. V souladu s výše citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, a proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, jaký správní delikt je v šetřeném případě možné považovat za závažnější, tj. za který z nich je možno uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
49. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky nebo do 10 000 000 Kč, pokud cena zakázky nebyla nabídnuta, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) zákona.
50. V daném případě se zadavatel dopustil spáchání dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž za spáchání každého z nich lze podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložit pokutu do 5 % ceny zakázky. V daném případě cena veřejné zakázky činila 412 335 000 Kč vč. DPH, přičemž horní hranice možné pokuty (5 % z ceny veřejné zakázky) činí částku ve výši 20 616 750 Kč. Z uvedeného vyplývá, že oba spáchané správní delikty jsou stejně pokutovány a z tohoto pohledu proto nelze určit přísněji trestný správní delikt. S ohledem na to, že u obou správních deliktů je stanovena stejná výše pokuty, nelze v konkrétním případě v souladu se zásadou absorpce ukládat sankci za závažnější z obou deliktů. V daném případě je nutné uložit pokutu pouze za jeden ze spáchaných správních deliktů a ke druhému přihlídnout v rámci přitěžujících okolností.

51. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlídně k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
52. Úřad při stanovení výše pokuty vzal v první řadě v úvahu závažnost správního deliktu, za který ukládá sankci. Stanovení způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ v rozporu se zásadou transparentnosti považuje Úřad za vážné porušení zákona, neboť v důsledku tohoto porušení nebylo uchazečům patrné, jakým způsobem bude zadavatel jejich nabídky v daném dílčím hodnotícím kritériu hodnotit. Rovněž Úřad z hlediska závažnosti spáchaného správního deliktu přihlédl k tomu, že dílčí hodnotící kritérium č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ má z hlediska celkového hodnocení rozhodující váhu 60 %. S ohledem na absenci transparentního stanovení způsobu hodnocení a vzhledem k rozhodující váze tohoto netransparentně stanoveného dílčího hodnotícího kritéria, měl zadavatel velmi širokou možnost uvážení, jakým způsobem bude tu kterou nabídku hodnotit. Uchazeči proto nemohli ani předvídat, jaké bodové hodnocení obdrží, což mohlo mít podstatný vliv na to, zda vůbec nabídku do zadávacího řízení podají. Pro podporu těchto závěrů Úřadu svědčí také skutečnost, že byla zadavateli podána pouze jedna nabídka.
53. Z hlediska následků vzal Úřad při stanovení výše pokuty v úvahu tu skutečnost, že zadavatel svým postupem mohl znemožnit účast dalších dodavatelů ve výběrovém řízení a narušit tak soutěžní prostředí, když porušil zásadu transparentnosti při stanovení způsobu hodnocení nabídek.
54. Při posouzení okolností, za nichž byl správní delikt spáchán, vzal Úřad v úvahu jako přitěžující okolnost to, že zadavatel nedodržel vícero postupů stanovených zákonem a spáchal tak dva správní delikty. Přestože nebyla v souladu se zásadou absorpce jedna trestní sazba aplikována, nelze odhlédnout od skutečnosti, že skutková podstata druhého správního deliktu byla naplněna. Zadavatel pochybil již na počátku zadávacího řízení, a to při tvorbě zadávacích podmínek, neboť stanovil způsob hodnocení nabídek netransparentním způsobem a následně pochybil i v průběhu zadávacího řízení, když neoznámil zmírnění požadavku zadavatele na předložení osvědčení uchazeče pro stupeň utajení z Důvěrné na Vyhrazené. Tyto postupy zadavatele přitom mohly mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
55. Pochybení zadavatele spočívající v netransparentně stanoveném způsobu hodnocení považuje Úřad za závažné, neboť na stanovení způsobu hodnocení a hodnotících kritérií závisí průběh celého zadávacího řízení a především vyhodnocení výběru nejvhodnější nabídky. Zadávací dokumentace musí způsob hodnocení nabídek obsahovat obligatorně, přičemž stanovení hodnotících kritérií je pro jednotlivé uchazeče důležitým pramenem pro zpracování jejich nabídek. Za další okolnosti, ke kterým Úřad přihlédl lze označit situaci, kdy zadavatel s ohledem na legitimní očekávání byl přesvědčen o zákonnosti svého postupu a snažil se o zajištění implementace a sladění Registru územní identifikace, adres a nemovitostí s dalšími registry veřejné správy.
56. Při stanovení výše pokuty vzal Úřad jako polehčující okolnost v úvahu skutečnost, že zadavatel v dílčím hodnotícím kritériu č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ alespoň obsahově vymezil požadavky, které chtěl následně hodnotit. K samotnému hodnocení však

nedošlo, neboť byla podána pouze jedna nabídka, a proto nelze přihlédnout k postupu zadavatele při hodnocení nabídek podle tohoto subjektivního dílčího hodnotícího kritéria.

57. Úřad přihlédl i k tomu, že zadavatel svým postupem při zadávání veřejné zakázky porušil jednu ze základních zásad zadávacího řízení, zásadu transparentnosti, a to při stanovení způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“. Zadavatel tím, že stanovil způsob hodnocení v rozporu se zásadou transparentnosti, mohl ovlivnit některé uchazeče, kteří nepodali nabídky, čímž mohlo dojít k situaci, že nebyla vybrána pro zadavatele nabídka nejvhodnější a v té souvislosti mohlo dojít k plýtvání s veřejnými prostředky.
58. Pokud jde o pochybení při postupu podle ust. § 147 odst. 8 zákona, posoudil jej Úřad jako pochybení, které svědčí v neprospěch zadavatele a jde k jeho tíži. K tomuto nezákonnému postupu zadavatele byl Úřad nucen přihlédnout i vzhledem ke skutečnosti, že v šetřeném případě byla aplikována zásada absorpce sazeb za spáchané správní delikty. Úřad však rovněž ve prospěch zadavatele zohlednil to, že zadavatel dostal své zákonné povinnosti a oznámil provedení úpravy zadávacích podmínek všem známým uchazečům o veřejnou zakázku, kteří si vyžádali zadávací dokumentaci nebo si ji stáhli z profilu zadavatele. Současně Úřad konstatuje, že skutečnost, že změna zadávacích podmínek spočívající v jejich zmírnění, nebyla oznámena postupem podle ust. § 147 odst. 1 až 3 zákona, mohla znemožnit účast dalších dodavatelů ve výběrovém řízení a narušit tak soutěžní prostředí, neboť dodavatelé, kteří nesplňovali přísnější požadavek zadavatele a neměli zadávací dokumentaci k dispozici, se o provedení změny spočívající ve zmírnění požadavku vůbec nedozvěděli.
59. K okolnostem, za nichž došlo ke spáchání správních deliktů lze s ohledem na výše uvedené uzavřít, že se nejednalo o ojedinělé pochybení zadavatele, neboť zadavatel nedodržel postup podle ust. § 44 odst. 3 písm. f) zákona, v návaznosti na ust. § 78 odst. 4 zákona a v návaznosti na ust. § 6 zákona, a současně nedodržel postup stanovený v ust. § 147 odst. 8 zákona, přičemž oba postupy mohly mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
60. Podle výkladové praxe Úřadu dosahuje nejzávažnějšího stupně intenzity porušení zákona postup zadavatele spočívající v úplné ignoraci ustanovení zákona, neboť tento postup zcela vylučuje soutěžní prostředí, které je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků a prostředkem k realizaci základních atributů zákona uvedených v ust. § 6 zákona, tedy zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace a transparentnosti. V posuzovaném případě se tedy nejednalo o správní delikt svým charakterem nejzávažnější.
61. Úřad při stanovení výše pokuty dále zohlednil skutečnost, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocitována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání.
62. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložené sankce, a proto uložil pokutu ve výši 300 000 Kč, která byla stanovena hluboko v dolní polovině zákonné výše.

63. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky a nápravy již nelze dosáhnout. Z uvedeného důvodu uložil Úřad pokutu ve výši uvedené ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.
64. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

Český úřad zeměměřický a katastrální, Pod Sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy